

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/59/2025
Identifikačné číslo spisu:	2121204541
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2121204541.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu CEVEO, s.r.o., IČO: 52029409, Lipovník 94, zastúpeného advokátom Mgr. Michalom Ferčákom, Topoľčany, Bernolákova 1652, proti žalovanému Združenie miest a obcí, región JE Jaslovské Bohunice, IČO: 31826385, Trnava, Paulínska 513/20, zastúpeného advokátskou kanceláriou doc. JUDr. Jozef Tekeli, PhD. & Associates, s. r. o., Košice, Hlavná 111/25, o ochranu dobrej povesti právnickej osoby, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 19C/25/2021, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Co/8/2024 z 29. januára 2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný m á nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej „súd prvej inštancie“, „okresný súd“) rozsudkom č. k. 19C/25/2021-202 z 29. mája 2023 I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaslať všetkým členom Združenia miest a obcí, región JE Jaslovské Bohunice, so sídlom ul. Paulínska 513/20, 917 01 Trnava, IČO: 31826385 e-mail s nasledovným ospravedlnením: „Združenie miest a obcí, región JE Jaslovské Bohunice sa týmto ospravedľňuje spoločnosti CEVEO, s.r.o. so sídlom Lipovník 94, 956 01, IČO: 52029409, za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby, ku ktorému došlo v e-maile z 13. mája 2021 adresovanom členom Združenia miest a obcí, región JE Jaslovské Bohunice, nakoľko tvrdenie, že spoločnosť CEVEO, s.r.o. za svoje služby berie mnohonásobne vyššie provízie, uvedené v danom e-maile, je nepravdivé. Za uvedený výrok sa týmto spoločnosti CEVEO, s.r.o. ospravedľňujeme.“, a to do 15-tich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, II. výrokom vo zvyšku okresný súd žalobu zamietol, III. výrokom rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi v časti, v ktorej sa žalobca domáhal ospravedlnenia nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, IV. výrokom rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola požiadavka žalobcu, uložiť žalovanému povinnosť zaslať všetkým členom Združenia miest a obcí, región JE Jaslovské Bohunice so sídlom Ulica Paulínska

513/20, 917 01 Trnava, IČO: 31826385 e-mail s nasledovným ospravedlnením: „Združenie miest a obcí, región JE Jaslovské Bohunice sa týmto ospravedľňuje spoločnosti CEVEO, s.r.o. so sídlom Lipovník 94, 956 01, IČO: 52029409 za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby, ku ktorému došlo v e-maile z 13. mája 2021 adresovanom členom Združenia miest a obcí, región JE Jaslovské Bohunice, nakoľko skutkové tvrdenia, že: spoločnosť CEVEO, s.r.o. zavádza a udáva nepravdivé informácie, že máme s nimi uzatvorenú zmluvu, chce od Vás prístupy do EKS a ďalšie údaje, porušuje pravidlá slušnosti i v minulom roku a za svoje služby berie mnohonásobne vyššie provízie, uvedené v danom e-maile, sú nepravdivé. Za uvedené výroky sa týmto spoločnosti CEVEO, s.r.o. ospravedľňujeme." A zároveň žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou § 19b ods. 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) s poukazom aj na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

1.3. Okresný súd dôvodil, že nebolo sporné, že žalovaný odoslal e-mail 13. mája 2021 s obsahom ako tvrdí žalobca (čl. 9 spisu), sporné medzi stranami sporu bolo, či zaslaním predmetného e-mailu došlo k zásahu do dobrej povesti žalobcu. Podľa názoru okresného súdu boli splnené zákonné podmienky pre vznik zodpovednosti žalovaného spôsobenej zásahom do dobrej povesti žalobcu, nie však v celom rozsahu - všetkých výrokov, ktoré žalovaný použil. Okresný súd analogicky použil výklad k ustanoveniu § 13 OZ (ochrana dobrej povesti je ochranou osobnosti právnickej osoby), podľa ktorého k vzniku zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady (existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, a ktorý spočíva v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, musí ísť o zásah neoprávnený, musí byť daná príčinná súvislosť medzi oboma uvedenými predpokladmi). Predmetné vyjadrenia žalovaného súviseli s aktivitou žalobcu, ktorou sa snažil získať klientov pre svoju podnikateľskú činnosť, ktorou okrem iného, je poskytovanie služieb spojených s organizáciou verejných obstarávaní. Žalobca oslovoval i starostov obcí združených v občianskom združení žalovaného. Žalobca mal za to, že obsah predmetného e-mailu sa snaží navodiť u jeho adresáta dojem, že poskytuje svojim klientom predražené služby, a že pri uzatváraní zmlúv klientov klame, zavádza a koná nemorálne. Nepravdivé a nepodložené výroky sú objektívne spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu na zákonom chránených nemajetkových právach. Žalovaný sa bránil tým, že informácie obsiahnuté v e-maile preposlala vedúca kancelárie žalovaného členským obciam, boli získané na podklade skutočných podnetov priamo od starostov členských obcí, ktorí vedúcej kancelárie tieto oznamovali na základe ich vlastnej bezprostrednej skúsenosti, do práva na ochranu dobrej povesti žalobcu nijakým spôsobom nezasiahli, žalovaný okrem iného plní pre členské obce na báze ich dobrovoľnosti funkciu interného poradcu predovšetkým vo veciach plnenia úloh samospráv, e-mail bol zaslaný len členským obciam v rámci internej komunikácie.

1.4. Okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade v súvislosti s písomným vyjadrením žalovaného, že spoločnosť CEVEO, s.r.o. za svoje služby berie mnohonásobne vyššie provízie, došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti žalobcu, keď takáto informácia - skutkové tvrdenie, je objektívne spôsobilá znížiť dobrú povesť žalobcu v okruhu subjektov združených v Združení žalovaného, potenciálnych klientov žalobcu, ktorých takéto vyjadrenie môže odradiť od kontraktu so žalobcom, a to s poukazom na možnosť porovnania potenciálnych zmluvných partnerov, keď informácia o vysokých províziách či už je pravdivá, alebo nepravdivá, jednoznačne znevýhodňuje žalobcu v procese výberu na trhu poskytovaných služieb s poukazom na skutočnosť, že rozhodujúcim výberovým kritériom v rámci procesu verejného obstarávania sú aj náklady obstarávateľa na zabezpečenie služieb. Predmetný e-mail bol v čase jeho odoslania odoslaný všetkým členom - obciam a mestám, ktorých bolo podľa vyjadrenia žalovaného približne 150. Vzhľadom na to, že toto vyjadrenie žalovaného bolo spôsobilé zasiahnuť do sféry právnickej osoby - dobrej povesti, ktorá je zákonom chránená, je irelevantná pravdivosť, resp. nepravdivosť tohto tvrdenia. V konaní nebolo preukázané a žalobca ani netvrdil, že by v príčinnej súvislosti s odoslaním e-mailu došlo u neho k nejakej ujme, že by informácie obsiahnuté v e-maile mali nejaké následky na jeho podnikateľskú činnosť. Vyjadrenie žalovaného bolo spôsobilé privodiť ujmu - zníženie dobrej povesti žalobcu čiastočne, preto okresný súd rozhodol vyhovením žalobe (I. výrok) uložením žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi za

tento neoprávnený zásah.

1.5. Vo zvyšnej časti - požadovanie ospravedlnenia od žalovaného za písomné vyjadrenie, že „spoločnosť CEVEO, s.r.o. zavádza a udáva nepravdivé informácie, že máme s nimi uzatvorenú zmluvu; chce od Vás prístupy do EKS a ďalšie údaje; porušuje pravidlá slušnosti“, okresný súd žalobu zamietol, keď uvedené skutkové tvrdenia a v prípade informácie, že žalobca porušuje pravidlá slušnosti hodnotiaci úsudok, podľa názoru okresného súdu neboli spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti žalovaného, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že žalobcovi bola znížená jeho povest' u príjemcov e-mailu, keď je pravdou, že žalobca so žalovaným nemal uzatvorenú žiadnu zmluvu a nebol jeho zmluvným partnerom. Žalobca sa v rámci konkurenčného boja a zaujatia pozície na trhu v oblasti ním poskytovaných služieb snažil presadiť, pričom nebolo vylúčené jeho konanie tak ako opísal svedok L., teda že zástupcovia žalobcu tvrdili, že majú podpísanú zmluvu so Združením. Keďže žalobca preukázateľne nebol zmluvným partnerom žalobcu a nedošlo k žiadnej výpovedi z uzatvorených zmlúv, čím by bola daná možnosť zníženia jeho dobrej povesti ako nedôveryhodného zmluvného partnera, v tejto časti e-mailu (tvrdenie, že mal uzatvorenú zmluvu so žalovaným) nedošlo k zásahu do jeho povesti. Tvrdenie o získaní prístupov do EKS a ďalších údajov, bolo potvrdené e-mailovou správou F.. (čl. 50 spisu) a žalobca nepredložil žiadny dôkaz o opaku, keď výpoveď svedka L. W., ktorý uvedené poprel, okresný súd nepovažoval za objektívnu, keďže je stále zamestnancom žalobcu, táto činnosť žalobcu teda nebola spochybnená a podľa názoru okresného súdu k nej došlo, avšak vzhľadom na predmet činnosti žalobcu bola táto jeho snaha pochopiteľná v rámci získavania informácií pre svoju možnú obchodnú činnosť. Z uvedeného hľadiska ani tento výrok (časť e-mailu), nebol spôsobilý znížiť jeho povest'. V súvislosti s vyjadrením žalovaného v predmetnom e-maile, že žalobca porušuje pravidlá slušnosti okresný súd uviedol, že z výpovedí svedkov vyplynulo, že zástupcovia žalovaného pri prezentácii svojich služieb nevystupovali korektne, keď sa vyjadrovali, že spoločnosť Komunál servis (spoločnosť, s ktorou mali členovia združenia žalovaného uzavretú zmluvu o obstarávaní) nie je správna spoločnosť, nemá dostatok skúseností a nevie robiť správne verejné obstarávanie cien energií (z výpovede svedka L.. Y. C.). Ďalej z výpovede svedkyne L.. A. T., ktorá uviedla, že vystupovanie zástupcov žalovaného bolo naliehavé, mala dojem nátlaku, presadzovania názoru, komunikovali až arogantne. Žalobca tieto skutočnosti nevyvrátil a ani nepredložil dôkaz, ktorým by ich spochybnil. Takéto nekorektné správanie zástupcov žalobcu hodnotil okresný súd s ohľadom na snahu etablovania sa na trhu v oblasti poskytovania služieb na úseku verejného obstarávania. Ani táto časť e-mailu nebola spôsobilá znížiť povest' žalobcu, pričom vnímanie nekorektnosti správania zástupcov žalovaného bola jednotlivými zástupcami obcí vnímaná subjektívne odlišne, a teda nie je možné posúdiť nekorektnosť vystupovania ako možné zníženie povesti žalobcu, a to aj keby táto nekorektnosť bola vnímaná všetkými oslovenými zástupcami obcí rovnako. V danom prípade bol okresný súd názoru, že zadost'učinenie vo forme ospravedlnenia je postačujúce, v danej veci nebolo preukázané také zníženie dobrej povesti, ktoré by opodstatňovalo priznanie finančného zadost'učinenia. V tejto súvislosti poukázal i na skutočnosť, že e-mail bol zaslaný len členom združenia žalovaného v rámci ich internej komunikácie, teda iba vymedzenému okruhu subjektov, preto i v tejto časti okresný súd žalobu zamietol.

1.6. Pri rozhodovaní zohľadnil prvoinštančný súd i skutočnosť, za akých okolností bol predmetný e-mail rozposlaný a to, že žalovaný ako občianske združenie v zmysle Stanov združenia (Stanovy čl. 14) prijíma odporúčania pre členské obce a upozorňuje ich na výhody a nevýhody konkrétnej spolupráce, a to v rámci svojej poradenskej a informačnej funkcie, táto skutočnosť nebola v konaní sporná. V konaní bolo preukázané, že zamestnankyňa žalovaného (vedúca kancelárie žalovaného p. Q.) predmetný e-mail odoslala na základe informácií od členov združenia, tak ako to tvrdila v konaní (e-mail z 13. mája 2021 od odosielateľa L. F. čl. 50), teda nekonala svojvoľne, bez akéhokoľvek podnetu. Ostatné predložené listinné dôkazy - Zmluvy verejného obstarávania (čl. 18-25), Prehľad faktúr žalovaného (čl. 26), Príkazné zmluvy (čl. 52-57, čl. 69-95), Prehľad zverejňovaných zmlúv, faktúr, objednávok (čl. 58-59), Mandátna zmluva (čl. 113-117) okresný súd nevyhodnocoval, nakoľko nemali žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci. Nepripustil dokazovanie navrhované žalobcom (vyžiadanie zoznamu všetkých adresátov, ktorým bol predmetný e-mail zaslaný), a to za účelom: kontroly či ospravedlnenie skutočne obdržali všetci adresáti pôvodného e-mailu, zistenia či tento sporný e-mail bol zaslaný iba členským obciam žalovaného, alebo či sa medzi adresátmi mohli nachádzať aj iné subjekty, porovnania s internými databázami žalobcu a poprípade dožiadať obce, ktoré v danom čase ukončili komunikáciu so žalobcom,

či tak urobili pod vplyvom sporného e-mailu, s poukazom na čl. 8 CSP. Žalobcom vznesená požiadavka na vykonanie dôkazu (vyžiadanie zoznamu adresátov), vychádzala z ničím nepodloženej domnienky žalobcu o tom, že predmetný e-mail mal byť doručený aj iným subjektom a rovnako je len domnienkou žalobcu, že niektoré obce mohli s ním ukončiť komunikáciu pod vplyvom sporného e-mailu. Navrhovaný dôkaz nepripustil okresný súd, nakoľko tento by neslúžil na podporu skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalobca vôbec neuviedol.

1.7. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal v časti nároku o zverejnení ospravedlnenia nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, keď žalobca sa domáhal ospravedlnenia celkovo ohľadom štyroch vyjadrení žalovaného. Žalobca mal tak úspech v rozsahu 25 % a neúspech v rozsahu 75 %, rozdiel predstavuje 50 %, preto bol žalobcovi v tejto časti priznaný nárok na náhradu trov konania v takomto rozsahu. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy - finančného zadostučinenia bol plne úspešný žalovaný, keďže v tejto časti bola žaloba zamietnutá, preto okresný súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 21Co/8/2024-266 z 29. januára 2025 rozsudok súdu prvej inštancie v II. napadnutom výroku potvrdil, napadnuté výroky III. a IV. zmenil tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 60 % (I. výrok). Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

2.1. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu II. výrokom zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd postupoval správne, keď nárok žalobcu posudzoval v zmysle § 19b ods. 2 a ods. 3 OZ, stotožnil sa so záverom okresného súdu, ktorý nebol ani spochybnený stranami v odvolacom konaní, že vyjadrenia: žalobca „zavádza a udáva nepravdivé informácie, že máme s nimi uzatvorenú zmluvu, chce od Vás prístupy do EKS a ďalšie údaje“, sú skutkovými tvrdeniami a vyjadrenie, že „porušuje pravidlá slušnosti“ je hodnotiacim úsudkom. Okresný súd v odseku 20 odôvodnenia napadnutého rozsudku uzavrel, že v časti e-mailu týkajúceho sa tvrdenia, že mal uzatvorenú zmluvu so žalovaným bolo preukázané, že žalobca nebol zmluvným partnerom žalovaného a nedošlo k žiadnej výpovedi z uzatvorených zmlúv, pričom vychádzal z výpovede svedka L. (starosta obce F. - pozn. odvolacieho súdu), že zástupcovia žalobcu mu tvrdili, že majú podpísanú zmluvu so žalovaným. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie o získaní prístupov do EKS a ďalších údajov, okresný súd konštatoval, že ani uvedená časť e-mailu nebola spôsobilá znížiť povesť žalobcu, keď uvedené bolo potvrdené e-mailom správou F. L. (čl. 50). Z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že okresný súd mal za to, že skutkové tvrdenia v uvedených častiach e-mailu z 13. mája 2021 boli pravdivé, ohľadom čoho žalovaný uniesol dôkazné bremeno (dôkaz pravdy) a v tejto časti nebolo možné súhlasiť s námietkou žalobcu o opaku. V súvislosti s výrokom o získaní prístupov do EKS bolo nutné poukázať na obsah e-mailu F. L. z 13. mája 2021 (čl. 50), z ktorého obsahu jednoznačne vyplynulo, že F. L. okrem toho, že žiada informáciu o tom, či žalobca pracuje pre Združenie ZMO, zároveň oznamuje, že zástupcovia žalobcu od neho žiadajú pridelenie poverenia do EKS. Ohľadom výroku (Spoločnosť CEVEO, s.r.o. zavádza a udáva nepravdivé informácie, že máme s nimi uzatvorenú zmluvu) odvolací súd poukázal na výpoveď svedka L.. Y. C. (zápisnica o pojednávaní na čl. 174) a obsah výpovede, ktorý okresný súd označil v odseku 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Uvedený svedok uviedol, že mu zástupcovia žalobcu povedali, že majú podpísanú zmluvu so žalovaným, majú záujem obstarávať tieto ceny pre všetky obce (ako obce Združenie tak i obce mikroregiónu). Z výpovede svedka vyplynula skutočnosť, ktorá je uvedená aj v spornom e-maili z 13. mája 2021, že zástupcovia žalobcu sa nepravdivo odvolávali na zmluvný vzťah so žalovaným, a teda sa nebolo možné stotožniť s námietkou žalobcu, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa žalobca na svoj údajný zmluvný vzťah so žalovaným odvolával. Pokiaľ žalobca argumentoval o nepreukázaní tejto skutočnosti v rámci vykonaného dokazovania tým, že v písomnej správe (komunikácia Viber) na výslovnú otázku svedka L.. Y. C. nasledovala výslovná odpoveď p. Q., že žalobca zmluvu so žalovaným uzavretú nemá, odvolací súd poukázal na to, že žalobca opomenul, že komunikácia medzi L.. Y. C. a p. Q. sa uskutočnila až potom, ako bol odoslaný predmetný e-mail z 13. mája 2021. Komunikácia medzi L.. Y. C. a p. Q. podľa odvolacieho súdu nediskvalifikovala L.. Y. C. ako svedka a nevyvrátila jeho vierohodnosť, keď vo

výpovedi uviedol okrem iného, že mu zástupcovia žalobcu povedali, že majú uzavretú zmluvu so žalovaným a zároveň aj potvrdil autenticitu komunikácie z 14. mája 2021 cez aplikáciu Viber (s pánom Q. - pozn. odvolacieho súdu). Námetka žalobcu o zaujatosti svedka L. nebola podľa názoru odvolacieho súdu dôvodná ani s poukazom na to, že svedok sa osobne pozná s J. Q., s L. L. P., keďže žalobca nepreukázal a z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že medzi L. Y. C. a J. Q. by existoval iný ako kolegiálny vzťah, pričom svedok L. Y. C. výslovne v rámci výsluchu uviedol, že pani Q. pozná iba pracovne. Odvolací súd mal za to, že vierohodnosť svedka L. Y. C. nediskvalifikovala ani skutočnosť, že rovnako ako svedok L. L. P., ktorý je predsedom žalovaného, pôsobí v orgánoch žalovaného, (keďže medzi nimi nemožno hovoriť o závislom vzťahu - podriadenosti). V rozpore s výpoveďou svedka L. Y. C. nebola výpoveď svedkyne J. Q., ktorá bola vypočutá na pojednávaní 29. júna 2022 (zápisnica o pojednávaní na čl. 135), obsah výpovede, ktorej okresný súd označil v odseku 9 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorej uviedla (okrem iného), že poslala predmetný e-mail a následne ju kontaktoval L. Y. C., ktorý jej povedal, že zástupca žalobcu (pán Q.) ho kontaktoval a vysvetlil mu aké podmienky táto firma ponúka vo verejnom obstarávaní, teda potvrdila, že svedok L. Y. C. sa stretol so zástupcami žalobcu.

2.2. Odvolací súd poukázal na výpoveď svedka I. L. W., ktorý bol vypočutý na pojednávaní 19. decembra 2022 (zápisnica o pojednávaní na čl. 163), a ktorého obsah výpovede okresný súd označil v odseku 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Uvedený svedok uviedol, že je zamestnancom žalobcu, poprel, že by sa odvolávali na to, že žalobca spolupracuje alebo má zmluvu so ZMO, poprel, že by pred uzavretím zmluvy žiadali od starostov prístup do EKS. Potvrdil stretnutie s L. Y. C. aj za účasti p. Q., ktorému ponúkali služby verejného obstarávania, ktorý sa im vyjadril, že v regióne zabezpečuje verejné obstarávanie Komunál servis. Potvrdil stretnutie aj so starostkou T., ktoré bolo vybavené za 5 minút, o spoluprácu nemala záujem. Na stretnutí so starostom obce F. pánom L. prezentovali čo zabezpečujú, dohodli sa na spolupráci, že mu zabezpečia verejné obstarávanie, súhlasil, poskytol im súčinnosť, dal im potrebné dokumenty a prístup na EKS a vykonalo sa verejné obstarávanie. Uzatvorili s ním zmluvu, ktorá platí doteraz. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu správne vyhodnotil výpoveď svedka I. L. W. vo vzťahu k tvrdeniu o získaní prístupov do EKS ako neobjektívnu, keďže je zamestnancom žalobcu, ide teda o vzťah závislý, pričom žalobca nevyužil možnosť predložiť iný dôkaz na podporu svojich skutkových tvrdení o tom, že od starostu F. L. nebol žiadaný prístup do EKS zástupcami žalobcu. V súvislosti so záverom okresného súdu, že výpoveď svedka L. W. nie je objektívna, pričom svedkov J. Q., L. Y. C. a L. L. P. považoval zjavne za objektívnych, odvolací súd konštatoval, že žalobca počas konania objektivitu týchto svedkov ani nijako nenamietal, bolo nutné uviesť, že výpovede svedkov J. Q., L. Y. C. a L. L. P., (ktorý bol vypočutý na pojednávaní 29. marca 2023, ktorý vo výpovedi uviedol, že je u pani Q., ktorej je šéfom, išlo o štandardné konanie, ktoré má v náplni práce, keďže Združenie má informovať a pomáhať obciam v rôznych agendách) boli súladné a neodporujú iným vykonaným dôkazom. V súvislosti s výrokom o porušovaní pravidiel odvolací súd uviedol, že okresný súd uzavrel, že uvedené nebolo spôsobilé znížiť povest' žalobcu, pričom poukázal na výpoveď svedkyne L. A. T., ktorá bol vypočutá na pojednávaní dňa 29. mája 2023 (zápisnica o pojednávaní na čl. 193), a ktorej obsah výpovede okresný súd označil v odseku 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Uvedená svedkyňa uviedla, že v roku 2021 ju navštívili dvaja páni žalobcu, ponúkli jej služby verejného obstarávania energií, predstavili svoje služby, nerozumela vysvetleniu ako vzniká úspora, tak nemala záujem, naliehali, aby nejakú zmluvu uzatvorili, nepáčil sa jej prístup ako s ňou jednali a komunikovali až arogantne, mala dojem nátlaku, presadzovania názoru. Obsah e-mailu ju neprekvapil, e-maily takéhoto typu majú bežne. Ako aj výpoveď svedka L. Y., ktorý uviedol, že pri stretnutí so zástupcami žalobcu pociťoval nátlakové služby a preferovanie ich spoločnosti.

2.3. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej veci neboli splnené zákonné predpoklady pre priznanie primeraného zadosťučinenia žalobcovi. Priznanie morálneho zadosťučinenia za výrok, že žalobca za svoje služby berie mnohonásobne vyššie provízie, formou zaslania ospravedlnenia v súvislosti s týmto nepravdivým tvrdením, napĺňa požiadavku morálneho zadosťučinenia, ktoré je v danej veci plne postačujúce, keď má zároveň plniť funkciu relevantnej a náležitej morálnej satisfakcie. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu správne poukázal na to, že predmetný e-mail bol zaslaný v rámci internej komunikácie členov žalovaného, teda určenému okruhu subjektov. V konaní nebolo preukázané (resp. žalobca ohľadom uvedeného neuniesol dôkazné bremeno), že obsahom predmetnému e-mailu bola vyvolaná negatívna reakcia, s ktorou by sa žalobca, resp. s jej negatívnymi následkami, musel

vyrovnávať aj pri ďalšej podnikateľskej činnosti.

2.4. Žalobca namietal postup okresného súdu, ktorý v odseku 23 a 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku označil dôkazy, ktoré nevyhodnocoval, resp. nevykonával s odôvodnením, že nemali mať žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci, keď podľa žalovaného sa jednalo o relevantné dôkazy, ktoré preukazujú či skutočnosti obsiahnuté v spornom e-maile sú alebo nie sú pravdivé, resp. či majú objektívny podklad a aký účel bol e-mailom sledovaný. Z obsahu spisu podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že žalobca spolu so žalobou predložil aj Zmluvu o poskytovaní služby verejného obstarávania č. VO/02/2021/PL-KSVO bez dátumu a podpisov zmluvných strán (KOMUNAL SERVIS - Verejné obstarávanie s.r.o. a žalovaným vrátane splnomocnenia a cenníku (ako príloh č. 1 a č. 2) založená na čl. 18 až 21, Zmluvu o poskytovaní služby verejného obstarávania č. VO/02/2021/EL-KSVO bez dátumu a podpisov zmluvných strán (KOMUNAL SERVIS - Verejné obstarávanie s.r.o. a žalovaným vrátane splnomocnenia a cenníku (ako príloh č. 1 a č. 2) na čl. 22 až 25, prehľad zverejnených zmlúv žalovaného (na čl. 26), ktorý okresný súd v odseku 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku označil ako prehľad faktúr. Pričom žaloba vrátane označených listín bola doručená žalovanému 25. októbra 2021 (elektronická doručka č. 38). Žalovaný spolu s vyjadrením k žalobe 3. novembra 2021 založil aj Príkaznú zmluvu č. 36/03/2019/EL 2. apríla 2020 na čl. 52-54 a Príkaznú zmluvu č. 11/2020/EL z 21. mája 2020 na čl. 55-57, (ktoré uzavrel ako dodávateľ služby Komunal-Servis s.r.o. a obec Obišovce a obec Chľaba), Prehľad zverejnených zmlúv, faktúr a objednávok na čl. 58-59. Pričom uvedené listiny boli doručené žalobcovi (prostredníctvom právneho zástupcu) dňa 6. decembra 2021 (elektronická doručka na čl. 65). Žalobca predložil spolu s podaním (vyjadrenie žalobcu na čl. 66) doručeným okresnému súdu 20. decembra 2021 Príkaznú zmluvu č. 29/VO/02/2021/PL-KSVO z 30. júna 2021 na čl. 69-71, Príkaznú zmluvu č. 26/VO/02/2021/PL-KSVO z 30. júna 2021 na čl. 75-77, Príkaznú zmluvu č. 25/VO/02/2021/EL-KSVO z 30. júna 2021 na čl. 78-80, Príkaznú zmluvu č. 06/VO/02/2021/PL-KSVO z 30. júna 2021 na čl. 83-85, Príkaznú zmluvu č. 66/VO/02/2021/EL-KSVO z 30. júna 2021 na čl. 93-95, (ktoré uzavrel ako dodávateľ služby KOMUNAL - SERVIS - Verejné obstarávanie s.r.o s obcami: O..). Uvedené listiny boli doručené žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu dňa 27. januára 2022 (el. doručka na čl. 99). Okresný súd na pojednávaní 29. mája 2023 (zápisnica o pojednávaní na čl. 193) vyhlásil dokazovanie za skončené a v odseku 23 konštatoval, ktoré dôkazy nevyhodnocoval a v odseku 24, ktoré dôkazy nevykonával. S poukazom na uvedené v odseku 65 odvolací súd konštatoval, že ohľadom listinných dôkazov, ktoré okresný súd označil v odseku 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku, a ktorých vykonanie navrhol žalobca, okresný súd vykonal podľa § 204 ods. 1 CSP, teda ich odpis doručil žalovanému. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu nepochybil, ak listiny predložené žalobcom a označené v odseku 23 odôvodnenia nevyhodnotil, keďže aj podľa odvolacieho súdu nemali vplyv na rozhodnutie vo veci, keďže sa týkali zmluvných vzťahov spoločnosti KOMUNAL SERVIS - Verejné obstarávanie, s.r.o. a niektorých obcí združených žalovaným (pričom účastníkom týchto vzťahov nebol žalobca). Odvolací súd tiež konštatoval, že v odseku 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku sa okresný súd s návrhom žalobcu - Vyžiadanie zoznamu všetkých adresátov, ktorým bol predmetný e-mail zaslaný vysporiadol a uviedol relevantné dôvody (odkaz na odsek 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku), pre ktoré tento dôkaz nevykonával, okresný súd neporušil ustanovenie § 185 ods. 1 CSP.

2.5. Napadnutý rozsudok napriek námietke žalobcu o jeho nepreskúmateľnosti podľa odvolacieho súdu zodpovedal požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe, bol primerane odôvodnený s dôrazom na odseky 16 až 24 napadnutého rozsudku, čím nedošlo k žiadnej vade v takej intenzite, ktorá by v konečnom dôsledku mala vplyv na správnosť rozhodnutia s tým, že odvolací súd svojím rozhodnutím na podporu rozhodnutia okresného súdu (správneho právneho posúdenia) doplnil závery okresného súdu.

2.6. Ohľadom odvolaní napadnutého výroku o trovách konania odvolací súd uviedol, že v zmysle ustanovenia § 255 CSP úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovie, musí náhrada trov pomerne rozdelená, teda určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t. j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V

preskúmanej veci sa žalobca domáhal ospravedlnenia za štyri vyjadrenia žalovaného a zároveň zaplata náhrady nemajetkovej ujmy, pričom pred súdom prvej inštancie bol žalobca úspešný iba ohľadom ospravedlnenia za jedno vyjadrenie „za svoje služby berie mnohonásobne vyššie provízie“ (I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý nadobudol právoplatnosť), teda vo zvyšných ospravedlneniach za 3 vyjadrenia ako aj v požiadavke na náhradu nemajetkovej ujmy bol úspešný žalovaný. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené okresný zohľadnil, ale nepostupoval správne, ak o náhrade trov konania rozhodol dvoma samostatnými výrokmi II. a III., ktoré odvolaním dôvodne napadol žalobca. Na rozdiel od prvoinštančného súdu mal odvolací súd za to, že o náhrade trov konania sa malo rozhodnúť jedným výrokom podľa § 255 ods. 2 CSP. Odvolací súd postupoval podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď mal za to, že žalobca dosiahol v konaní úspech v rozsahu 20 % (I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie) a žalovaný v rozsahu 80 % (II. zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie), teda žalovaný dosiahol pred súdom prvej inštancie čistý úspech 60 % (80 % - 20 %). Aj podľa odvolacieho súdu neboli zistené pred súdom prvej inštancie dôvody na aplikáciu § 257 CSP. S ohľadom na uvedené odvolací súd napadnuté výroky III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 CSP zmenil, keď odvolanie žalobcu v tejto časti považoval za dôvodné. Uvedenému postupu odvolacieho súdu svedčí podľa názoru odvolacieho súdu aj poukaz žalobcu na § 10 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f) CSP. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie.

3.1. Podľa názoru dovolateľa dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu porušuje právo žalobcu na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia a s tým súvisiace relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu, na rozhodnutie, ktoré by bolo v súlade s kogentnými ustanoveniami CSP. Dovolateľ v argumentoch, v ktorých napádal rozhodnutie vo veci samej, namietal závery vykonaného dokazovania okresného a tým aj odvolacieho súdu. Namietal, že skutočnosti, ktoré mal L. Q. údajne oznámiť p. L. pritom virohodne preukázané neboli a jeho meno sa pôvodne neuvádzalo ani vo vyjadrení žalovaného podanej žalobe. Tiež namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal s objektivitou svedkov v konaní (L. J. Q., L. Y. C., L. L. P.). Podľa názoru dovolateľa odvolací súd sa nevyjadril k argumentácii, že nárok na peňažnú satisfakciu nemožno zamieňať s nárokom na náhradu škody.

3.2. Aj v časti rozhodnutia o náhrade trov konania považoval dovolateľ odôvodnenie odvolacieho súdu za zjavne nezákonné, nedôvodné, nepreskúmateľné a arbitrárne. Súd nesmie podstatnú časť odvolacej argumentácie žalobcu odignorovať, ale je s ňou povinný riadne sa vysporiadať. Absencia vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa zo strany odvolacieho súdu je závažným nedostatkom, ktorého intenzita sama o sebe zakladá porušenie základného práva žalobcu podľa čl. 46 ods. 1 ústavného zákona číslo 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že dovolanie žalobcu považuje za nedôvodné a zotrváva na doterajšej argumentácii.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (ďalej len „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), po preskúmaní zákonom predpísaných náležitostí dovolania (§ 428 CSP) a splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania, dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

6. Z hľadiska ústavného posúdenia treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť vecí v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a

dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať bezbreho; namiesto je skôr zdržanlivý (uvážený) prístup. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, a) alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. V danom prípade dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. V prvom rade treba uviesť, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/41/2017, sp. zn. 3Cdo/214/2017, sp. zn. 8Cdo/5/2017, sp. zn. 8Cdo/73/2017, sp. zn. 9Cdo/213/2021). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti, pričom takúto vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu nezistil.

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu (resp. účastníka konania), právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Pokiaľ dovolateľ mienil odvolaciemu súdu vytýkať nedostatky v zistenom skutkovom stave dovolací súd uvádza, že dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je paušálne tvrdenie dovolateľa o nedostatočne zistenom skutkovom stave alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017 a nedospel k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Dovolací súd považuje v týchto súvislostiach za potrebné zdôrazniť, že na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým

stavom tak, ako ho zistil odvolací súd a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porovnaj I. ÚS 6/2018). Dovolací súd pripomína vzhľadom na obsah podaného dovolania, že dovolaním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. V rámci tejto kontroly má dovolací súd možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní, (napr. tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov atď.), a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd kontrolou postupu súdov nižších inštancií pri zisťovaní skutkového stavu veci nezistil, že by konanie bolo postihnuté akýmkoľvek závažným deficitom v dokazovaní ani to, že by konajúcimi súdmi prijaté závery boli svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

13. Dovolací súd dbajúc na to, že aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu konštatuje, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, tak vo veci samej ako aj v časti rozhodnutia o trovách konania. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Argumentácia odvolacieho súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené, aj závery, ku ktorým na ich základe dospel, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal s objektivitou svedkov v konaní (L.), dovolací súd v týchto súvislostiach považoval za postačujúce poukázať na odsek 55 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolací súd konštatuje, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je daný prípad. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, IV. ÚS 324/2011) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strán sporu vrátane ich dôvodov a námietok. Samotné odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strany na spravodlivý proces (IV. ÚS 112/05, IV. ÚS 324/2011). Je potrebné zdôrazniť, že ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa naň špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Vzhľadom na uvedené dovolací súd neakceptoval opodstatnenosť dôvodov, ktoré dovolateľ uvádzal v dovolaní o zmätočnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, trpiaceho nedostatkom riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia, pretože uvedené nezistil.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezistil, preto je dovolanie žalobcu procesne neprípustné, čo je dôvodom na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) CSP.

15. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.